

SPECIMEN ACADEMICUM
*DE INVENIENDA LEGE EXPANSIONIS VA-
PORUM AQVÆ IN DIVERSIS CALORIS
TEMPERATURIS;*

Q V O D

Consensu Ampl. Facult. Philos. Aboënsis,

PRÆSIDE

Mag. G. GABR. HÅLLSTRÖM,

*Phyf. Prof. Reg. & Ordin. atque Reg. Societ. Oeconom.
Fennicæ membro,*

PRO GRADU PHILOSOPHICO

PUBLICO SUBJICIT EXAMINI

EZECHIEL HILDEEN

V. D. M. Borea-Fennio.

In Auditorio Majori die XXIII. Febr. MDCCCV.

horis a. m. solitis.

ABOÆ, Typis FRENCKELLIANIS.

37.

Извините за читомата

Всё же я сдала, т.к. я понимаю, что
это не то, что нужно читать.
Спасибо за ваше терпение.

С уважением, Елена

Елена

Спасибо! Давай дальше, пожалуйста!

С уважением,

Янушка, я сдала всё, что
запросили, и это было всё, что у меня
было. Я не могу ничего
дополнительного предложить.

Спасибо за терпение.

С уважением, Елена

Елена

Спасибо за терпение, Елена! Я понимаю, что

это не то, что нужно читать, но я всё равно

хотела бы, чтобы вы прочли это письмо.

Спасибо за терпение, Елена!

С уважением, Елена

Елена

Спасибо за терпение, Елена!

С уважением, Елена

Елена

Expansibilitatem vaporum aqveorum cum aucta vel diminuta caloris temperatura crescere vel decrescere jam dudum cognoverunt Physici. Recentioribus autem temporibus, præcipue ex occasione perficiendarum machinarum, quæ vaporum ope mouentur, in legem, secundum qvam hi a calorico expanduntur, diligentius inqvirendum esse, & in eum finem experimenta instituenda, judicarunt. Hæc experimenta ita successerunt, ut diversas pro eodem calore expansiones vaporum diversi invenirent Physici, cujus rei causa in methodis eas determinandi præsertim est qværenda. Mirum igitur non est, qvod leges expansionis ab illis propositæ inter se sint diversæ. Harum autem tres cognoscimus, quæ auctoribus D:nis PRONY, SCHMIDT & SOLDNER debentur.

D:nus PRONY secundum experimenta D:ni BETANCOURT hanc suam legem composuit: $e = -Aa^x + Bb^x - Cc^x$, in qva e est altitudo columnæ hydrargyri in pollicibus parisiniis, qvæ vim vapo-
rum

A

rum expansivam exprimit, & autem gradus Thermometri mercurialis Reaumurii, atque Log. $A = 0,8601007 - 7$, Log. $B = 0,9369271 - 1$, Log. $C = 0,9369248 - 1$, Log. $a = 0,0692259$, Log. $b = 0,0202661$, Log. $c = 0,0120736$ (^o).

Huic Cel. SCHMIDT, repetitis experimentis, aliam legem expansionis vaporum aquæ, quodam respectu certe exactiorem & magis commendandam, substituit, quæ hac æquatione exprimitur: $e = 100x^{1,413 + 0,005x}$, ubi e & x easdem ac supra significant quantitates (^o). Sed neque methodus experiendi D:ni SCHMIDT objectionibus est libera, nec etiam lex expansionis allata experientiæ convenit. Facto nimirum gradu caloris $x = 0$, eruitur etiam $e = 0$, quod contra experientiam indicaret, in temperatura aquæ congelantis nullas existere posse vapores aqueos.

Novissima, quæ cognoscimus, hujus generis experimenta ea sunt, quæ D:no DALTON debentur, & quæ omni attentione digna videntur (+), quare etiam D:nus SOLDNER legem expansionis vaporum, qualem hæc indicant, determinare conatus est (††). Significantibus nempe r gradum caloris in ther-

*) PRONY *Neue Archiv. Hydraul.* 2 Tb. p. 136 &c.

**) Vide GREN *neues Journal der Physik*, B. 4, pag. 284.

†) Cfr. GILBERT *Annualen der Physik*, XV B. 1 St. p. 8 &c.

††) Vide ibid. XVII B. 1 St. p. 46.

thermometro Reaumuriano ita constructo, ut 80° ostendat in aqua, qvæ existente altitudine Mercurii in barometro = 30 poll. angl. ebullit, & altitudinem columnæ illius hydrargyri in pollicibus anglicis, quæ in calore r est mensura vis expansivæ vaporum, atqve E altitudinem hanc pro calore aqvæ ebullientis seu $r = 80$, invenit.

$$\text{Log. } e = \text{Log. } E - \frac{(280 - r)(80 - r)}{10280}$$

ubi qvidem monet sumendam esse $E = 30,13$, non autem $E = 30$, qvalis in observationibus D:ni DALTON obvenit.

Formula hæc Soldneriana optime convenit observationibus illis D:ni DALTON, qvæ intra temperaturas aqvæ congelantis & ebullientis continentur, non autem ita pro majoribus gradibus caloris, quando justo majorem ostendit vim vaporum expansivam. Id qvoqve animadvertis SOLDNER nullam tribuere videtur fidem illis numeris Daltonianis, qui expansionem vaporum supra calorem aqvæ ebullientis exprimunt, qvoniam non per directas observationes sed calculo determinati sunt. Cum tamen omni fundamento in ipsis qvoqve experimentis non sint destituti, ut jam observavit & ostendit Cel. GILBERT (°); formula, qvæ veram contineat legem expansionis vaporum aqveorum, eos qvoqve, saltem proxime, dabit. Si qvoqve aliquva egeant

A 2

cor:

Vide l. c. XVII B. 1 St. p. 47.

correctione determinationes D:ni DALTON, ut volevit Cel. PARROT (*); iudicavimus tamen, nos eas adhibere & posse & debere, usque dum haec factae sint correctiones, adeoque etiam e re esse, ut publico examini illum subjiciamus laborem, quem in legem expansionis vaporum, ex observationibus D:ni DALTON inveniendam, allocavimus.

Primum quidem tentavimus, aequationem D:ni SOLDNER ita corrigere, ut, retenta ejus forma atque mutatis tantum quantitatibus constantibus, observationibus melius satisfaceret. Irritus autem erat hic labor. Statim quoque ex accuratiore consideratione observationum D:ni DALTON intelleximus, functionem illam gradus thermometri $= F(r) = \text{Log. } 30 - \text{Log. } e$, quae quidem D:no SOLDNER speciatim est $\frac{(280 - r)(80 - r)}{10280}$, & quae generaliter ex omnibus hisce observationibus simul consideratis derivari debet, non esse algebraicam integrum secundi gradus. Haec enim forma functionis requireret, ut essent differentiae secundae quantitatum $F(r)$, experimentis inventarum, pro aequilibus differentiis graduum caloris constantes, quod quidem minime accidit. Seriem potius crescentem constituunt. Cum nec differentiae tertiae constantes sint, intelleximus quidem, neque esse exacte $F(r) = A + Br + Cr^2 + Dr^3$. Promiscue tamen maiores & minores in hac serie differentiarum ob-

^{*)} *Annalen der Physik B. XVII, St. 1, p. 82. &c.*

obveniunt termini; unde conjectavimus, hanc formam ipsius $F(r)$ observationibus proxime satisfacere posse.

Eo itaque modo calculos instituimus, quasi essent differentiae tertiae constantes, atque post aliquam tentando factam correctionem, positisque pro gradibus caloris r in thermometro tali, quod supra diximus, Reaumuriano

$\text{Log. } e = \text{Log. } 30 - F(r),$
nec non pro gradibus c in thermometro centigrado

$$\text{Log. } e = \text{Log. } 30 - F'(c),$$

$$\text{invenimus } F(r) = 2,1760913 - 1,0232525 \cdot \frac{r}{32}$$

$$+ 0,1 \cdot \frac{r}{32} \left(\frac{r}{32} - 1 \right) + \frac{0,0163}{6} \cdot \frac{r}{32} \left(\frac{r}{32} - 1 \right) \left(\frac{r}{32} - 2 \right),$$

$$\& F'(c) = 2,1760913 - 1,0232525 \cdot \frac{c}{40} + 0,1 \cdot \frac{c}{40} \left(\frac{c}{40} - 1 \right)$$

$$+ \frac{0,0163}{6} \cdot \frac{c}{40} \left(\frac{c}{40} - 1 \right) \left(\frac{c}{40} - 2 \right), \text{ seu}$$

$$F'(c) = 2,1760913 - 0,02794547925 \cdot c$$

$$+ 0,00005740625 \cdot c^2 + 0,0000000424479 \cdot c^3.$$

Quomodo autem haec aequationes experimentis convenient, jam videndum est in sequenti tabula, ubi $V(e)$ significat variationem vis expansivae promutato uno gradu caloris in temperatura illa, juxta quam posita est.

<i>c</i>	<i>e</i> experimen- tis inventa	<i>e</i> calculo in- venta.	Differentia.	
- 40	0,013	0,0124	- 0,0006	Error = $\frac{1}{2} V(e)$.
- 20		0,052		
0	0,200	0,200	0,000	
+ 20	0,676	0,686	+ 0,010	Error = $\frac{1}{4} V(e)$.
40	2,110	2,110	0,000	
60	5,740	5,780	+ 0,040	Error < $\frac{1}{7} V(e)$.
80	13,920	14,045	+ 0,125	Error < $\frac{1}{5} V(e)$.
100	30,000	30,134	+ 0,134	Error < $\frac{1}{8} V(e)$.
120	56,420	56,818	+ 0,398	Error < $\frac{1}{4} V(e)$.
140	93,230	93,704	+ 0,474	Error < $\frac{1}{4} V(e)$.
160	135,000	134,536	- 0,464	Error < $\frac{1}{3} V(e)$.

Ex occasione hujus tabulæ moneri qvidem potest, legem expansionis inventam non esse veram, qvia aberratio ab experimentis forte non negligenda observatur. Minoris tamen momenti & non magis contra legem a nobis propositam quam contra experimenta ipsa D:ni DALTON crediderimus esse hanc differentiam. Dubitamus nempe, an in capiendis experimentis evitare potuerit D:nus DALTON errores ejus magnitudinis, de quibus quæstio hic versatur. In temperatura - 40° certitudo dimidi gradus in thermometro mercuriali vix est expectanda, neque in observanda hydrargyri altitudine *e* in barometro certitudo $\frac{1}{100}$ pollicis anglici requiri potest. An centesima qvidem parte hujus pollicis

Necis vera sit observatio, certi esse non possumus; qvare, cum in observationibus thermometricis error \pm gradus quoque facile committi possit, nescimus an calculo nostro potius quam experimentis D:ni DALTON tribui debeat differentia observata. An fortuito acciderit, ut a nobis æque ac a D:no SOLDNER inventa sit $e = 30,13$ pro $t = 100$, vel an illud demonstret, differentiam 0,13 experimentis, non calculo, deberi, non dicamus.

Eo quidem commodo gaudet allata lex expansionis vaporum aquæ, quod ad totam seriem experimentorum Daltonianam applicari queat. Si tamen in praxi paucioribus terminis invenire optimus valores quantitatis e , a caloris temperatura -40° ad $+100^{\circ}$ scalæ centigradæ adhibetur formula D:ni SOLDNER, atque aliam ei similem quæramus, qua pro calore a 100° ad 160° ejusdem scalæ uti liceat.

Differentiae secundæ valorum quantitatis Log. $\frac{e}{30}$

pro gradibus thermometri 100, 120, & 160 sunt fere æquales, qvare earum medium arithmeticum pro constante differentia secunda sumsimus, & per vulgarem methodum inveniendi terminum generalem seriei arithmeticæ secundi ordinis, sequentem assecuti sumus formulam pro invenienda expansione vaporum aquæ, a 100° ad 160° Celsii calidorum, hoc est ad illam temperaturam, in qua secundum observationem Cel. GILBERT (*) fide digna adhuc videntur numeri ex-

pan-

*) Cfr. l. c. B. XVII, St. I p. 48.

pansionum Daltoniani. Facto nempe, ut supra, gradu scalæ Reaumurianæ $= r$, & Celsianæ c , est

$$\begin{aligned} \text{Log. } e &= \text{Log. } 30 + 0,2743118 \left(\frac{r}{16} - 5 \right) - 0,0283859 \left(\frac{r}{16} - 5 \right) \left(\frac{r}{16} - 6 \right), \\ &\text{seu Log. } e = \text{Log. } 30 \\ &+ 0,2743118 \left(\frac{c}{20} - 5 \right) - 0,0283859 \left(\frac{c}{20} - 5 \right) \left(\frac{c}{20} - 6 \right), \\ &\text{hoc est Log. } e = - 0,7460147 + 0,0366598 \cdot r \\ &- 0,00011088 \cdot r^2, \text{ & Log. } e = - 0,7460147 \\ &+ 0,02932784 \cdot c - 0,00007096 \cdot c^2. \end{aligned}$$

Qvam arcte hæc expressio valoris e cum experimentis conveniat, ex seqventibus apparebit.

c	e experim. inventa.	e calculo inventa.	Differen- tia.	
+ 100	30,00	30,00	0,00	
- 110	41,75	41,82	+ 0,07	Error $< \frac{1}{10} V(e)$.
- 120	56,42	56,42	0,00	
- 130	73,77	73,67	- 0,10	Error $< \frac{1}{10} V(e)$.
- 140	93,23	93,11	- 0,12	Error $< \frac{1}{10} V(e)$.
- 150	114,15	113,88	- 0,27	Error $< \frac{1}{7} V(e)$.
- 160	135,00	134,82	- 0,18	Error $< \frac{1}{7} V(e)$.

Errores igitur per usum hujus formulæ commisi adeo sunt parvi, ut eosdem ne in ipsis quidem experimentis semper evitare possumus, qvoniām observationes thermometricæ certitudine $\frac{1}{7}$ unius gradus vulgo non gaudent.